

Politikai és közéleti abszurditások - Adalékok az MSZP–SZDSZ-koalícióhoz

2013 február 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

„Nem is szabad megengednünk azt, hogy 1956 kapcsán valamiféle lelkiismereti válság keletkezzen mindazoknál, azokban, akik akkor fegyvert fogtak, mert akik fegyvert fogtak novemberben, és novemberben felléptek, azok az

ellenforradalommal szemben léptek fel.” (Horn Gyula, az MSZMP KB 1989. február 10-i ülésén)

„A kommunizmus, szemben a mai sematikus megítéléssel, igenis tett valamit a humanizmusért. De semmilyen szabadságot nem ért meg, és végül ez okozta a bukását.”

(Hegygyi Gyula: Május 1. – balról, Magyar Hírlap, 1993. április 30.)

„Számomra 1990-ben is világos volt a politikai rokonság... az MSZP-ben kevesen voltak, akik ismerték az újonnan alakult SZDSZ belső mozgását. Én ismertem, és úgy éreztem, hogy ez a két politikai mozgalom tulajdonképpen egy.”

(Vitézyi Iván, Beszél?, 1999. május)

„Igen tisztelt politológus kollégáim lapozzák fel az elmúlt év politikai megnyilatkozásait: egyetlenegyszer sem fognak SZDSZ-vezetők olyan kijelentéseire bukkanni, miszerint pártjuk az MSZP-vel kíván kormányozni.”

(Kende Péter: Az SZDSZ és a Fidesz rejtélye, Magyar Hírlap, 1994. május 14.)

„A társadalom a koalíció ellen szavazott – hangoztatta az SZDSZ-elnök. Horn Gyula mondhatja azt, hogy ? koalíciót akar, de azt nem mondhatja, hogy a társadalom is ezt akarja.”

(Péter Iván, Magyar Hírlap, 1994. május 31.)

„A választók elképzelése a balközép szerepet osztotta rájuk (az SZDSZ-re, a szerk.) – el?zményeikhez képest nem alaptalanul. El?jel nélküli közép nincs. Hol a balközép, hol a jobbközép van éppen középen. (...) Egyszóval: kívánatos, hogy a szocialisták ?rizkedjenek az egyeduralom kísértésé?l, továbbá, hogy a szabad demokraták kell? verseny és egy minél sikeresebb második forduló után, megfelel? képvisel?i szék birtokában vegyenek részt az új kormányban, amelynek minden tekintetben a legelfogadhatóbb elnöke az ? jelöltjük, Kuncze Gábor lenne, kiből a megfigyel?k az új generáció emberét látnák, és akivel a partnerek különösebb teher nélkül tudnának beszélni.”

(Konrád György: Május nyolcadika határozott ítélete, Népszabadság, 1994. május 11.)

„A rendezvény üzenete az, hogy az egységes nemzetállam ideológiája megbukott – mondta a tegnapi sajtótájékoztatón Jancsó Miklós, a program rendezője – részvételemmel amellet kívánok tanúskodni, hogy a másság az élet igazi arca.”

(Jancsó Miklós: A másság az élet igazi arca, Magyar Nemzet, 1994. augusztus 24.)

„...az SZDSZ-t középen és nem baloldalon látom. Hogy az SZDSZ vállalta a részvételt a jelenlegi kormánykoalícióban, ez mindenekel?tt a felel?sségérzetet és semmiképpen sem a baloldali elkötelezettségét mutatja. (...) Ugyanakkor viszont tiltakoznom kell minden olyan kísérlet ellen, amely a politikát középen akarja kettétörni.”

(Interjú Kuncze Gáborral, Magyar Hírlap, 1996. február 17.)

„Ezért védi Kuncze és pártja a szó szoros értelmében a mundért, és talán ezért is óv attól a jöv?t?l, ahol nyomozati ügyekben elkerülhetetlenül is két rivális, hangsúlyozom: rivális szervezet nézne egymással szembe. Egy szocialista (a központi nyomozóhivatal), meg egy SZDSZ-es (rend?rség) alárendeltség?, mindkett? versenyhelyzetben. És mindkett? akkor érezné jól magát, ha a másik „madarai” közül tudna leszedni egy-kett?t. Nem jobb így, hogy a madarak sértetlenül szárnyalnak?”

(Aczél Endre: Madarak, Népszabadság, 1996. május 18.)

„Ha én, bár a nagyapám még rabbi volt, szótlán asszisztálnék a törtet? kis senki kódolt nyelven zsidók ellen uszító megnyilatkozásaihoz, máris szabadelv? nemzeti polgár lennék, mondsza fiam, Deutsch? Ez világbotrány. Ez az egész „nemzeti” karakter? b?nbakgyártás, könnyen dekódolható tolvajnyelven történ? „kozmpolitázgatás” Európa közepén, zsinagóga és zsidó temet?k elleni merényletekkel f?szerezve, világbotrány. A kormánypártok eltakarják a szemüket, ne lássák, betömik a fülüket, ne hallják, ne vegyék észre, hogy ne kelljen azonosulniuk a lezsidózottakkal. Én nem leszek ilyen okos: ilyen buta. Nem hagyom szó nélkül eztán.”

(Kornis Mihály: Napló-részlet, Magyar Narancs, 1996. október 31.)

Az idézetek természetesen önkényesen kiragadottak, de azt senki sem állíthatja róluk, hogy a jelentésüket meghamisítottuk, vagy az ellenkez?jére fordítottuk. Az itt közölt részletek mindegyike megérdemelne egy b?vebb kommentárt, de talán így – a történelmi háttér felvázolása nélkül is – felvillantható valami lényeges az MSZP–SZDSZ politikai b?nszövetkezetr?l és értelmiségi támogatóinak erkölcstelen, zavaros világnézetér?l.

Tóth Gy. László

politológus,

a miniszterelnök volt f?tanácsadója

demokrata.hu

Ajánló

